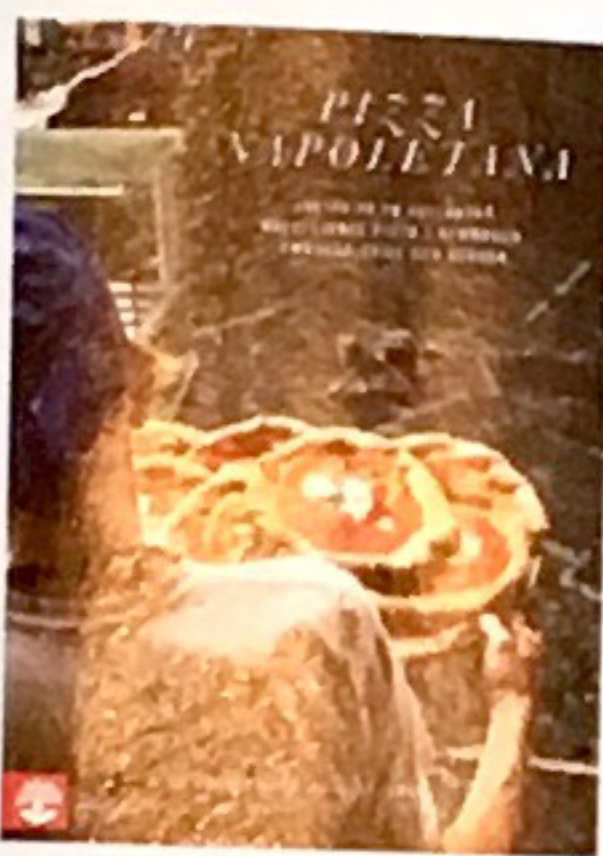

MOA SAMUELSSON, chefredaktör på Plaza Interiör, ger månadens boktips i varje nummer.

Författarnas ord sammanfattar boken perfekt "Undrar om inte klyschan laga mat med kärlek är förväxlad med laga mat av besatthet". Att dedikera all sin tid till att uppnå den perfekta pizzan blir ett liv fyllt av nördigt härlig matkultur, ugnsbakprojekt och ostresor till Neapel. En extrabonus är de extra fina bilderna tagna av fotograf Calle Stoltz.

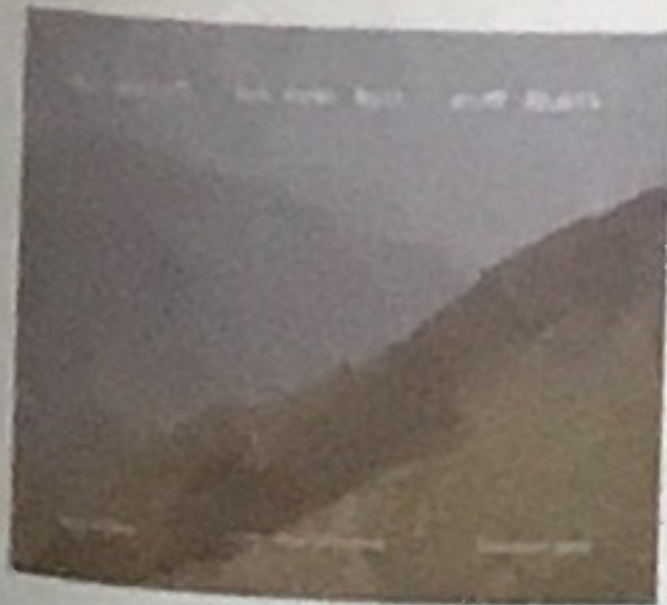

PIZZA NAPOLETANA
AV Besnir Balaj, Ville Iloa & Calle Stoltz
/NATUR & KULTUR

Vår omslagsperson har släppt en riktig framtida konstklassiker. Bilder från hans första femton år som konstnär har valts och intrycket blir ett sammanhållet konstnärskap som både söker sig vidare och stannar kvar i sitt ursprung. Jag blir glad, träffad, peppad och rörd av det omfattande innehåll.

WALDERSTENEN
AV Jesper Waldersten
/MAX STRÖM

FADERN, SONEN OCH GÖRAN
AV Kalle Assbring
/DOKUMENT PRESS

En pappa åker till Eritrea för att följa frigörelsekampen och blir tragiskt nog dödad. En son återvänder för att försöka få lite klarhet kring händelsen och finner en ny större berättelse än väntat. Det är en dokumentär fotobok som jag nog aldrig kommer sluta tänka på. Parallella världar som möts. Och vetskapen om att det vi har bakom oss aldrig försvinner, men omformas lite varje dag.

Vackra efterlivet

Det är växternas liv efter blomning som fångat fotograf Lena Granefelts intresse, och blivit boken *Flora Supersum*.

Text MOA SAMUELSSON

Vemodigt vackra åldrande växter, som ger helt andra associationer till trädgården än vi är vana vid, har i fotograf Lena Granefelts händer blivit till bilder som i sin tur nu finns i boken *Flora Supersum*, utgiven på Bokförlaget Arena.

– Första gången jag kom i kontakt med att fotografera blommor som precis var på väg att skrumpna ihop kände jag att det här måste jag få utforska vidare. De matta färgerna, den raderade gulligheten och att bilderna öppnar upp för så många egna tolkningar – det finns så mycket intressant som inte har visats så ofta förut.

Du har jobbat med materialet till boken i fem år. Vad har du lärt dig?

– Min största insikt är att om du tittar på en vanlig torpträdgård känns all växtlighet så traditionellt svensk, men undersöker du djupare visar det sig att det mesta härstammar någon annanstans ifrån. I växtriket är det helt naturligt att vi beblandar och sprider oss över världen. Det finns ingen landsgräns för ett frö, vilket känns relevant att fundera vidare på.

Vad har varit svårast under ditt arbete?

– I början fotograferade jag allt vackert jag kom åt, men ju längre tiden gick insåg jag att det var i det helt färglösa bildmaterialet det fanns något väldigt extra. Att ta bilder på en torr liten blomma som precis är på väg att rasa ihop har inte varit lätt – det har handlat om en varsam hantering plus att försöka undvika att slänga bort den där lilla frökapseln jag så mödosamt har samlat på mig och sedan lagt någonstans.

På bild blir de åldrade växterna mer som egna individer än när de var yngre sprudlande blommor?

– Ja, det blir både lite humoristiskt, knäppt, trassligt och trasigt. De har stått där ute på slagfältet och plockats in. Lite tilltufsade, som vackra överlevare. ♦

FLORA SUPERSUM
AV Lena Granefelt
/BOKFÖRLAGET ARENA